

petit que no arribaren gaire lluny; encara en tenim mostres ben dignes de lloansa per la bona fe que respiren i encara molts i molts companys en guarden records casi tots pessimistes que són una de les més fortes remors per la formació i consolidació de les nostres institucions actuals, aquell exemple, aquell record, aquella obra, que havien fet uns quants amics va acabar per inaniació, i és més lògic; però aquesta lògica és difícil de que entri dintre l'esperit d'aquell home que va posar tot el seu entusiasme en fer una obra petita, sense pensar, perquè no tenien experiència, que les obres socials deuen ésser grans per ésser duradores, ja que es basen precisament en el nombre.

Per això retrem sempre homenatge an en Sincart que va concebir una mutual gran i an en Plà que volgué l'unió sindical de tots els que tenim un mateix denominador.

Les coses concebudes amb un esperit migrat, sense ales que volin lleugeres fins a les regions més pures de l'ideal, no passen de ser passatges sense cap eficàcia pràctica, sovint; no vinc pas ara doncs a fer una crida més per a una obra petita.

La nostra casa deu ésser filla de l'entusiasme de tots, si tots la volem fem-l'ha, sino tenim esperit prou ample per a sentir-ne la necessitat no la fem, si no ens desprenem de tots els egoïsmes, sino no mirem les nostres coses despectivament, si en lloc de mirar el bé comú, el benefici de tots, mirem cap endintre, mirem les nostres petites coses, mirem l'exterior a través de nosaltres mateixos no intentem cap esforç per a fer una obra, deixem-ho correr. La casa del metge, la nostra llar deu ésser una cosa nostra, ben nostra, ben propïa, filla de nosaltres i com a tal devem mirar-la; si a la concepció d'un casal per a hostatge de tots els metges i de tota la medicina catalana, per a anul·lació de totes les capelles i capelletes i petites creacions personals hi opossem la defensa aferrissada de totes les concepcions individuals, si no ens desprenem per un moment

de nostre amor propi i no fem un acte de generositat anul·lant-nos a nosaltres mateixos i deixant que triomfi el criteri col·lectiu, pleguem, que la magna obra de fer una casa pairal, és una obra perpetua i per fer-se deu tenir l'aquiescència de tots, no pot ésser l'obra d'un home, ni d'uns quants, deu ésser l'obra de tots els metges catalans, amb l'esforç i els sacrificis de tots els metges de la nostra generació, posant-hi tot l'amor propi i santa vanitat de pensar que creem una obra perpetua, potser més duradora si cap que el Sindicat i la Mutual, amb tot el goig de pensar que els nostres fills i els fills dels nostres fills i la perpetuïtat de nostra raça tindrà una llar, una organització i una seguretat econòmica que nosaltres hem bastit i els hem llegat. Déu volgués que poguessim llegar-los una plenitud científica tan gran com l'organització social, desgraciadament per ara plana sobre aquesta inclinació de nostra activitat col·lectiva una mala estrugança que va desfitent els bastiments a mida que hom els aixeca, tal volta un dia el sol clar del migdia illumini totes les nostres obres col·lectives i individuals i les faci fecundes.

No ha mancat, per demés una bella institució benemèrita que ha acoplat a tots els metges de idèntica parla i treballat en el camp científic, la Associació de Metges de Llengua Catalana, que tants bons fruits ha donat a la terra i ha sigut la primera entitat mèdica de caràcter científic i d'esperit ample, filla de nostra Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques i dels sempre profitosos entusiasmes de D. Joan Freixes.

Vegeu ara metges de Catalunya si es arribada l'hora de deixar tots els petits egoïsmes i fer un sacrifici unànim que cristallitzi en una obra tant necessària com es una casa pairal.

Sols el nostre entusiasme pot fer la obra, amb ell comptem, el sacrifici serà necessari per què les obres perdurables deuen ésser regades amb la suor de nostres angoixes.

Lluís Vila Abadal

Moral i economia professional

VIII.—Els anàlisis diagnòstics

Es una de les activitats professionals més arrellades a la pràctica mèdica malgrat sa modernitat. Les conquestes de la física, cirurgia i de la psicologia experimental han sigut posades al servei de la clínica per aconseguir en els cassos difícils i complicats una major precisió exploratoria

i perfilar amb un tret segur una silueta diagnòstica.

El laboratori ens proporciona les dades més freqüentment interessants; el tub de reactiu i la platina del microscòpic reflexen la llum que aclareix el judici del metge enterbolit per les